

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	10Sžd/27/2014
Identifikačné číslo spisu:	1013200500
Dátum vydania rozhodnutia:	12.11.2014
Meno a priezvisko:	JUDr. Zuzana Ďurišová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2014:1013200500.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: JUDr. C. P., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom T., prechodne bytom W., proti žalovanému: Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky, Pribinova č. 2, Bratislava, Krajské riaditeľstvo policajného zboru v Bratislave, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. KRPZ-P-211/BA-KDI21-2012 zo dňa 31.12.2012, na odvolanie žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave č. k. 5S/68/2013-29 zo dňa 21.02.2014, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Bratislave č. k. 5S/68/2013-29 zo dňa 21. februára 2014 p o t v r d z u j e .

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

I.

Konanie na prvostupňovom súde

Krajský súd v Bratislave napadnutým uznesením č. k. 5S/68/2013-29 zo dňa 21.02.2014 zastavil konanie podľa § 250d ods. 3 zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok, v znení neskorších predpisov (ďalej len „O. s. p.“). V odôvodnení uviedol, že žalobca vo svojich podaniach, a to v podnete zo dňa 31.07.2012 adresovanom Ministerstvu vnútra Slovenskej republiky a tiež v samotnom odvolaní proti prvostupňovému rozhodnutiu zo dňa 02.12.2012, uviedol ako adresu svojho bydliska ulicu W.. Táto adresa je uvádzaná tiež v zápisnici o ústnom prejednaní priestupku a uvedenú skutočnosť potvrdil žalobca aj na pojednávaní konanom dňa 13.02.2014 vo veci vedenej na krajskom súde pod sp. zn. 1S/2538/2012. Upovedomenie žalovaného č. KRPZ-P-211/BA-KDI21-2012 zo dňa 31.12.2012 bolo žalobcovi doručované dňa 04.01.2013. Vzhľadom na skutočnosť, že sa jednalo o neúspešný pokus o doručenie, bol žalobca upovedomený o opakovanom doručení dňa 07.01.2013 a keďže aj opakované doručenie bolo neúspešné, zásielka bola v uvedený deň, t.j. 07.01.2013, uložená na pošte. Ako vyplýva z dikcie ust. § 24 ods. 2 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok), v znení neskorších predpisov (ďalej len „Správny poriadok“), trojdňová lehota začala plynúť dňom nasledujúcim po upovedomení adresáta o uložení zásielky, t.j. dňa 08.01.2013 a uplynula dňom 10.01.2013. Keďže žalobca podal žalobu osobne na súde až dňa 18.03.2013, táto bola podaná po uplynutí zákonnej lehoty -

oneskorene. Krajský súd tiež dodal, že osobné prevzatie zásielky žalobcom dňa 19.01.2013, vzhľadom na okolnosti i prehlásenie samotného žalobcu do zápisnice súdu vo veci sp. zn. 1S/2538/2012, bolo bezpredmetné.

II.

Odvolanie žalobcu a vyjadrenie žalovaného

Proti uzneseniu krajského súdu podal žalobca včas odvolanie a žiadal, aby odvolací súd zrušil napadnuté rozhodnutie krajského súdu a prerušil konanie do právoplatnosti rozhodnutia vo veci vedenej na Krajskom súde Bratislava pod sp. zn. 1S/2538/2012 alebo zrušil napadnuté rozhodnutie krajského súdu a vec mu vrátil na ďalšie konanie alebo zmenil napadnuté rozhodnutie krajského súdu a zrušil prvostupňové aj druhostupňové rozhodnutie správneho orgánu. V odvolaní uviedol, že má trvalé bydlisko v T. a doložil kópiu svojho občianskeho preukazu. Žalovaný napriek tomu, že vedel a musel vedieť, že jeho trvalé bydlisko je v T., doručoval mu rozhodnutie len na prechodnú adresu na W.. Žalobca tiež uviedol, že si nie je vedomý, že by sa v inom konaní na krajskom súde vyjadroval k otázke fikcie doručenia rozhodnutia žalovaného. Podľa názoru žalobcu je pre posúdenie zákonnosti a postupu žalovaného v predmetnej veci dôležité poznať odpoveď na otázku, či podklad rozhodovania a konania žalovaného je zákonný; o zákonnosti rozhodnutia žalovaného o odňatí vodičského oprávnenia žalobcovi prebieha súdne konanie vedené na krajskom súde pod sp. zn. 1S/2538/2012. Žalobca tiež namietal, že žalovaný ani nevydal rozhodnutie, ale len listom oznámil žalobcovi spôsob vybavenia jeho opravného prostriedku a ani listová zásielka žalovaného nebola označená ako rozhodnutie.

Žalovaný sa k podanému odvolaniu vyjadril prípisom zo dňa 04.08.2014, v ktorom uviedol, že uznesenie krajského súdu považuje za správne a žiadal, aby ho odvolací súd ako vecne správne potvrdil. Tvrdenie žalobcu, že boli zásadným spôsobom porušené jeho základné práva a slobody, považoval žalovaný za nemiestne, nakoľko aj keď účastník konania podá odvolanie voči rozhodnutiu oneskorene, odvolací orgán je povinný v zmysle § 60 Správneho poriadku preskúmať aj oneskorené odvolanie z toho hľadiska, či neodôvodňuje obnovu konania alebo zmenu alebo zrušenie rozhodnutia mimo odvolacieho konania.

III.

Právne názory odvolacieho súdu

Podľa § 244 ods. 1 O. s. p. preskúmavajú sudy v správnom súdnictve na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy.

Podľa § 247 ods. 1 O. s. p. sa v prípadoch, v ktorých fyzická alebo právnická osoba tvrdí, že bola na svojich právach ukrátená rozhodnutím a postupom správneho orgánu, a žiada, aby súd preskúmal zákonnosť tohto rozhodnutia a postupu, postupuje podľa druhej hlavy piatej časti Občianskeho súdneho poriadku „Rozhodovanie o žalobách proti rozhodnutiam a postupom správnych orgánov“.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O. s. p.), preskúmal napadnuté uznesenie krajského súdu, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo a po zistení, že odvolanie bolo podané oprávnenou osobou v zákonnej lehote (§ 204 ods. 1 O. s. p.) a ide o uznesenie, proti ktorému je podanie odvolania prípustné (§ 202 O. s. p.), dospel jednomyseľne k záveru, že odvolaniu žalobcu nemožno priznať úspech. Rozhodol bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa ustanovenia § 250ja ods. 2 O. s. p.

Podľa § 250b ods. 1 O. s. p. sa žaloba musí podať do dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia správneho orgánu v poslednom stupni, pokiaľ osobitný zákon neustanovuje inak. Zameškanie lehoty nemožno odpustiť.

Podľa § 24 ods. 1 a 2 Správneho poriadku sa dôležité písomnosti, najmä rozhodnutia doručujú do vlastných rúk adresátovi alebo osobe, ktorá sa preukáže jeho splnomocnením na preberanie zásielok. Ak

nebol adresát písomnosti, ktorá sa má doručiť do vlastných rúk, zastihnutý, hoci sa v mieste doručenia zdržiava, doručovateľ ho vhodným spôsobom upovedomí, že písomnosť príde znovu doručiť v určený deň a hodinu. Ak nový pokus o doručenie zostane bezvýsledný, doručovateľ uloží písomnosť na pošte a adresáta o tom vhodným spôsobom upovedomí. Ak si adresát nevyzdvihne písomnosť do troch dní od uloženia, posledný deň tejto lehoty sa považuje za deň doručenia, aj keď sa adresát o uložení nedozvedel.

Z obsahu administratívneho spisu odvolací súd zistil, že napadnuté rozhodnutie žalovaného č. KRPZ-P-211/BA-KDI21-2012 zo dňa 31.12.2012, označené ako „Preskúmanie podaného odvolania voči rozhodnutiu č.p.: ORP-P-896/BAIV-ODI1-2012 zo dňa 30.10.2012 upovedomenie“ bolo žalobcovi doručované na adresu W. Vzhľadom k tomu, že žalobca nebol dňa 04.01.2013 poštovým doručovateľom zastihnutý (išlo o neúspešný pokus o doručenie), bol upovedomený o opakovanom doručení dňa 07.01.2013, avšak aj tento opakovaný pokus o doručenie nebol úspešný a zásielka bola dňa 07.01.2014 uložená na pošte. Keďže žalobca si zásielku nevyzdvihol ani do troch dní od jej uloženia, nastala fikcia doručenia upravená v § 24 ods. 2 Správneho poriadku a posledný deň tejto lehoty sa považoval za deň doručenia zásielky; t.j. zásielka sa považovala za doručení dňa 10.01.2014. V uvedenom prípade bolo irelevantné, že žalobca zásielku prevzal dňa 19.01.2013, keďže v zmysle § 24 ods. 2 Správneho poriadku sa zásielka považovala za doručení už dňa 10.01.2014. Dvojmesačná lehota na podanie žaloby tak začala žalobcovi plynúť dňom 11.01.2014 (§ 57 ods. 1 O. s. p.) a jej koniec pripadol na deň 11.03.2014 (§ 57 ods. 2 prvá veta O. s. p.). Žalobu však žalobca osobne podal na krajskom súde až dňa 18.03.2013, teda oneskorene.

V uvedenej veci bolo irelevantné, že žalobca nepovažoval rozhodnutie žalovaného za rozhodnutie, ale za list. V zmysle nálezov Ústavného súdu Slovenskej republiky i rozhodnutí Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (napr. nález Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. I. ÚS 354/08-50 zo dňa 22.01.2009, rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 6SŽ/196/01 zo dňa 29.04.2002 a sp. zn. 10SŽd/36/2011 zo dňa 01.08.2012) môžu byť predmetom preskúmania súdom i rozhodnutia orgánov verejnej správy, ktoré nemajú formálne náležitosti, ak sa dotýkajú alebo ak sa môžu dotknúť práv a právom chránených záujmov fyzických alebo právnických osôb. Súdna prax ustálila, že rozhodnutím správneho orgánu je každé rozhodnutie, ktorým sa zakladajú, menia, rušia alebo ktorým môžu byť priamo dotknuté práva a povinnosti právnických osôb a fyzických osôb. Pojem „rozhodnutie“ je označením technickým a je potrebné k nemu pristupovať vždy z hľadiska jeho obsahu a nie formy. Za spôsobilý predmet súdneho prieskumu sa považujú aj listy s charakterom rozhodnutia vydané príslušným orgánom verejnej správy.

Na tomto mieste dáva odvolací súd do pozornosti zásadu, ktorá platila už v rímskom práve, podľa ktorej „vigilantibus iura scripta sunt“ t. j. „práva patria len bdelym“ (pozorným, ostražitým, opatrným, starostlivým), teda tým, ktorí sa aktívne zaujímajú o ochranu a výkon svojich práv a ktorí svoje procesné oprávnenia uplatňujú včas a s dostatočnou starostlivosťou a predvídavosťou. V slobodnej spoločnosti je totiž predovšetkým vecou nositeľov práv, aby svoje práva bránili a starali sa o ne, inak ich podcenením či zanedbaním môžu strácať svoje práva majetkové, osobné, satisfakčné a pod. To platí obdobne aj o využívaní zákonných procesných ustanovení, vrátane využitia možnosti podania opravných prostriedkov.

Irelevantná bola tiež námietka žalobcu, že mu zásielka nebola doručovaná na adresu jeho trvalého pobytu v T.. V zmysle § 24 ods. 1 a 2 Správneho poriadku sa zásielky určené adresátovi do vlastných rúk doručujú na adresu, kde sa adresát zdržiava, tzn., že nemusí ísť vždy o adresu trvalého pobytu. V tomto smere sa odvolací súd plne stotožnil s odôvodnením krajského súdu, keďže žalobca opakovane na svojich podaniach uvádzal iba adresu W. (aj na podanom odvolaní je uvedená ako prechodná adresa žalobcu) a poštu na uvedenej adrese aj reálne preberal; aj napadnuté rozhodnutie žalovaného č. KRPZ-P-211/BA-KDI21-2012 zo dňa 31.12.2012 na uvedenej adrese prevzal, pričom nezáležalo na tom, že ho prevzal až v odbernej lehote.

Na základe uvedeného sa odvolací súd stotožnil so záverom súdu prvého stupňa, odvolaniu žalobcu nevyhovelo a napadnuté uznesenie Krajského súdu v Bratislave č. k. 5S/68/2013-29 zo dňa 21.02.2014

podľa § 219 ods. 1 a 2 O. s. p. v spojení s § 250ja ods. 3 veta druhá O. s. p. ako vecne správne potvrdil.

O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 250k ods. 1 O. s. p. v spojení s § 224 ods. 1 O. s. p. a § 246c O. s. p. tak, že účastníkom konania právo na ich náhradu nepriznal, keďže žalobca nebol v konaní úspešný a žalovaný nemal nárok na náhradu trov zo zákona.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu n i e j e prípustný opravný prostriedok.